

Nguyễn Đán

Ngày Đầu Năm / Nguyên Đán, trời nắng và trong xanh. Một nụ hoa Bình Minh nở chan hòa muôn hướng. Nhiều tiếng chim hót sớm chào mừng khắp thế gian...Kìa ai đó hân hoan, áo dài vàng qua ngõ...Gió phất phơ tà lụa...người thơm như bài thơ...

Ngày Đầu Năm ngày mơ / người chúc người hạnh phúc / thấy mọi nơi mọi lúc / thấy ở từng miệng cười / nghe ở từng khóm môi / câu tình ca muôn thuở...như Mẹ ru em nhỏ...như Ba nói tâm tình...như ca dao ta- mình / như tình yêu bất tận!

Ôi chao ngày Nguyên Đán...tôi là đứa học trò / đang nghe lời Thầy Cô / làm bài luận Năm Mới. Cõi đời có thay đổi nhưng cõi lòng thủy chung! Yêu quá mái ngói hồng / mây bành bồng trên ngói / khung cửa sổ nắng rọi. Yêu quá, biết gì không? Thưa đó, những tiếng lòng / thời tuổi xanh êm ái...giống như dòng nước chảy / quanh bờ lau lách sương...

Yêu có nghĩa là Thương!
Thương thì không hề Ghét!
Ai biểu em mắt biếc cho trời trong nắng xanh?
Ai biểu em yêu anh...hôn không chỉ một miếng!

Giữa mùa Xuân én liệng, áo dài ai gió bay...

Trần Vấn Lệ